

benyttet Udtrykket „Tjenesteforhold til eller under Banerne“ for at betone, at herunder falder ikke alene de Personer, der staar i et direkte Tjenesteforhold til Banerne, men ogsaa de Personer, der indirekte staar i et saadant Forhold, f. Eks. fordi de staar i Tjenesteforhold til en af Banerne antaget Entreprenør (Rengøringsentreprenør, Vognmand o. lign.). I disse Tilfælde bør Erstatningsspørgsmaalet afgøres efter den almindelige Ulykkesforsikringslovgivnings Regler.

Til §§ 3—4.

Det maa anses for hensigtsmæssigt, at Spørgsmaal om Størrelsen af de Erstatninger, der i Henhold til nærværende Lov tilkommer en tilskadekomne Person eller hans efterladte, ikke kan indbringes for Domstolene, men afgøres endeligt af den i Forslagets § 4 nærmere angivne Kommission, der efter sin Sammensætning maa antages at være i Besiddelse af de fornødne Kvalifikationer til at kunne tage samtlige de Hensyn, der ved saadanne Tilfælde bør tages i Betragtning uden paa samme Maade som en almindelig Domstol at være bundet af alt for faste Regler.

Derimod bør Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger et til Erstatning berettigende Forhold, sikkert ikke unddrages Domstolens Afgørelse.

Nedsættelsen af den nævnte Kommission maa naturligvis ikke være til Hinder for, at Erstatningsspørgsmaalet kan afgøres ved en mindelig Overenskomst mellem Jernbanen og den tilskadekomne, og man forudsætter, at en saadan Overenskomst som Regel vil kunne opnaaes, i hvert Fald hvor det kun drejer sig om mindre Ulykkestilfælde.

Der er endvidere i Lovforslaget indsat den Bestemmelse, at Ulykkes- og Livsforsikringselskaber ikke kan indtræde i den tilskadekomnes eller de erstatningsberettigedes Ret, hvorved man har villet

sikre de paagældende imod, at den dem tilkommende Erstatning eventuelt formindskes med Forsikringsbeløbet.

En tilsvarende Regel vil derimod ikke kunne gives for Brandforsikringselskaber, da den skadelidte, her, hvor det drejer sig om en rent materiel Skade, ikke bør kunne faa en større Erstatning end det lidte Tab, og da Jernbanens Erstatningsansvar heller ikke skønnes at kunne paavirkes af, om den paagældende har forsikret i større eller mindre Grad.

Til § 7.

Ved Bestemmelsen i denne Paragraf har man villet fastslaa, at det særlige Erstatningsansvar, der paahviler Jernbanerne efter denne Lov, kun gælder i de Tilfælde, hvor det er Jernbanen, der har paaført de nærliggende Lodejere en Risiko ud over, hvad disse hidtil har været udsat for, men derimod ikke, naar det er Lodejeren selv, der ved Opførelse af Bygninger i farlig Nærhed af en bestaaende Jernbane eller paa anden Maade har tilvejebragt Risikoen.

Man skal herved som en Selvfølge bemærke, at disse Bestemmelser ikke er gældende, for saa vidt angaar et Erstatningsansvar, der efter Lovgivningens almindelige Regler maatte paahvile Jernbanen, ligesom det overhovedet ikke ved nærværende Lovforslag er tilsigtet at gøre nogen Indskrænkning i det Erstatningsansvar, der efter disse almindelige Erstatningsregler maatte kunne paalægges Jernbanerne.

Efter samstemmige Udtalelser fra saavel Fællesrepræsentationen for Privatbanerne som fra Generaldirektoratet for Statsbanerne maa det anses for overflødig at oprette den i Kommissionsforslagets § 8 ommeldte Brandforsikring, og man har derfor udeladt denne Paragraf af nærværende Lovforslag.